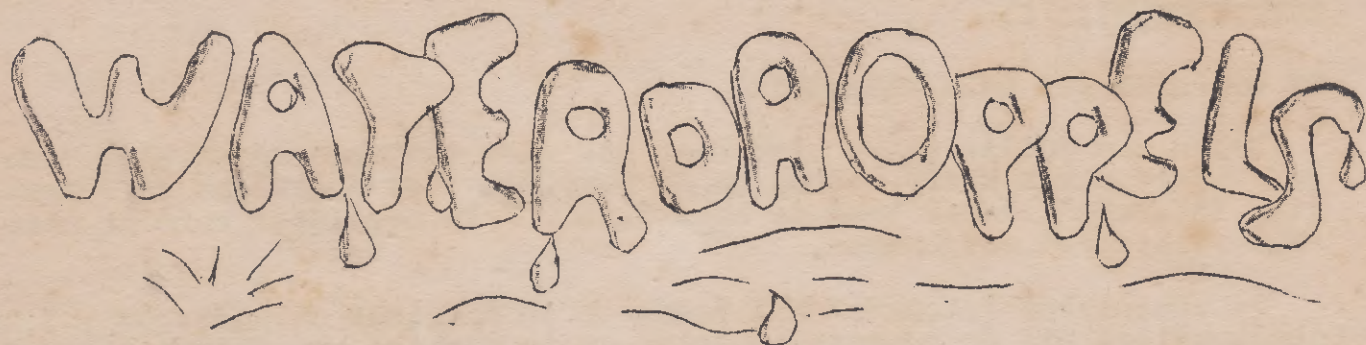

WATERDROPPEN

CLUBBLAD VAN DE R.K.ZWEMVERENIGING "DE WATERTRAPPERS" TE HAARLEM
SECRETARIAAT: ZAAENENLAAN 55 HAARLEM
REDACTEUR
H.Lok
DAMASTSTRAAT 6
1948
NO.6

BESCHERMHEER MR. P.O.F.M. CREMERS

In een organisatie zijn er grote en minder grote dagen. Maandag 20 September j.l. was voor onze vereniging "De Watertrappers" al een heel grote dag. Op die dag heeft de Hoogedelachtbare Heer Mr. P.O.F.M. Cremers, Burgemeester van onze stad Haarlem, zich bereid verklaart het Beschermheerschap van de R.K.Zwemvereniging "De Watertrappers" op zich te willen nemen.

Dit is voor onze vereniging een buitengewone onderscheiding en wij mogen hierop trots zijn.

Maar het brengt ook zijn verplichtingen mede. Door onze houding heeft onze vereniging zich de waardering weten te verwerven van de Geestelijkheid en de bevolking van Haarlem. Wij zullen er nu nog een schepje opgooien en beloven de Eerste Burger van de stad Haarlem met alle kracht die in ons is deze gunst waardig te zijn door ons gedrag, onze gesprekken en onze houding.

Wij danken hem uit de grond van ons hart voor deze onderscheiding en roepen hem een hartelijk welkom toe.

Het Bestuur.

OFFICIEEL

DE STATUTEN VAN ONZE VERENIGING

Velen van jullie weten misschien nog niet dat onze vereniging vroeger andere namen heeft gehad. Op 30 Dec. 1930 werd opgericht de vereniging "St. Bavo", later werd de naam "V.O.Z." en nog later werd de naam "Watertrappers" aangenomen.

De vereniging "St. Bavo" had reeds op 16 Jan. 1931 de Bisschoppelijke Goedkeuring. Bij de naamsverandering en in verband met nieuwe Bisschoppelijke bepalingen heeft het bestuur gemeend opnieuw een goedkeuring aan te moeten vragen. Deze Bisschoppelijke Goedkeuring is intussen ontvangen. Wij zijn zeer erkentelijk voor deze onderscheiding en zullen trachten ons als waardige vertegenwoordigers van het katholiek principe te gedragen.

Daarom betreur ik het ten zeerste dat ik na deze blijde aankondiging een

ZEER ERNSTIGE KLACHT

moet richten aan verschillende bezoekers van onze zwemuren. Ik spreek opzettelijk van "bezoekers" en U zult straks wel bemerken, waarom ik niet spreek van "leden".

Leden van een katholieke vereniging zijn altijd een voorbeeld van anderen. Men moet direct kunnen zien aan de manier van praten, handelen, in het kort onze levensopvatting dat wij katholieken zijn.

Laten wij nu eens onze oefeningen bekijken, meer speciaal die van de jongens en heren. Het is treurig hoe sommige bezoekers van onze oefeningen zich weten te gedragen. Men gooit met ballen. Om te trainen zeggen ze dan. Maar is het noodzakelijk om de bal zo intens hard te gooien en zo hoog dat er ruiten ter hoogte van zeker 5 meter worden ingegooid? Neen, dat is baldadigheid en anders niet. Is het noodzakelijk om tijdens het douchen de kranen stuk te maken? Neen, dat is zuiver vernielzucht. Is het noodzakelijk om te gaan schreeuwen en gillen wanneer men zich heeft terug getrokken in de kleedcabine? Neen, Neen, dat is enkel en alleen aanstellerij. Is het noodzakelijk om wanneer men zijn cabine binnen gaat zo met de bankjes en de deuren te smijten, ze daarna nogmaals te openen om ze nog harder dicht te smakken? Neen, neen en nogmaals neen. Dit alles geeft aan onze mooie katholieke vereniging een slechte naam. En het wordt niet alleen verweten aan onze vereniging, neen, het wordt een smet op ons gehele katholicisme. Het is treurig maar waar, zulke bezoekers komen op onze oefeningen. Maar het bestuur geeft U de verzekering, dat het anders wordt. Zulke bezoekers zullen gewerd worden en er zal met strenge hand worden geregeerd. Bevalt het U niet, welnu verdwijnt dan maar als bezoeker want dezulken kunnen wij missen. Tot nu toe hebben wij steeds een prettige indruk gemaakt en de achting verworven van geheel Haarlem en het bestuur zal niet dulden, dat deze goede indruk van onze katholieke vereniging in het slijk wordt gesleurd door enkele blagen, die menen zich eens te moeten aanstellen op ogenblikken dat men ze niet ziet, t.w. in de kleedkamertjes en de douches. Laf.

Er is voor elke jongen een uiterst goede maatstaf om te bepalen wat hij doen mag of niet. Hij behoeft zich maar de vraag te stellen "zou ik dat van mijn moeder thuis mogen doen?". En wanneer hij uit volle overtuiging kan zeggen "ja", welnu laat hij dan zijn gang gaan. Wij zijn ervan overtuigd dat het goed is. Maar wanneer dezelfde jongen tot de conclusie komt, dat zijn moeder er nu niet zo direct plezier in zal hebben wanneer hij dat zou doen, welnu laat hij het dan achterwege. Wat bij je eigen moeder niet mag, mag bij een ander helemaal niet. En tijdens onze zwemuren zijn wij te gast bij het Sportfondsenbad en hebben wij alles te oerbiedigen, ook de eigendommen van deze inrichting.

Wij verzoeken de ouders van onze jongens hen bij te willen brengen dat zij niet tot bovenbedoelde blagen mogen behoren.

Weest gewaarschuwd, vrienden, het zal U berouwen.

Vrienden en vriendinnen, die het goed menen met onze mooie sport in eigen katholiek verband werkt mee om de goede naam van "de Watertrappers" te bestendigen en te bevorderen.

VAN DE PENNINGMEESTER

In verband met het steeds groter wordende aantal leden (en niet-leden) dat wil zwenmen ZONDER KAART, wijzen wij er nogmaals op MET NADRUK dat aan hen, die niet in het bezit zijn van een geldige kaart, geen toegang meer wordt verleend op de oefeningen.

Bij verlies of zoekraken van Uw kaart zijt gij dus verplicht een nieuwe kaart aan te schaffen. Dit is mogelijk, echter tegen betaling van 50 ct. Bewaart Uw kaart dus zorgvuldig en vergeet vooral niet deze mede te brengen op de oefeningen.

Ik wil er vervolgens ALLE leden erop wijzen dat het lidmaatschap automatisch verlengd wordt indien niet vóór 1 December a.s. schriftelijk bedankt is. Indien men dus niet schriftelijk bedankt dan wordt een nieuwe ledenkaart 1949 uitgeschreven en men is dan VERPLICHT deze te voldoen.

DE GELUKKIGEN.

Vrijdag 30 Juli j.l. slaagden weer 18 meisjes voor Diploms A en 15 meisjes voor Diploma B. De namen zijn :

DIPLOMA "A"

Trees Born	Jopi Bisschop	Anny Noderkoorn	Thea Pelsma
Rietje Melchior	Joke Leuven	Tini Passmann	Riet Onel en
Marianne v. Wunnik	Toetje Schoorl	Jeantje v. Maurik	Anneke Bosse
Thea Schoorl	Elly v.d. Klugt	Ali de Nijs	
Ineke Zwart	Anny Franken	Gerda Kemp	

DIPLOMA "B"

Joke Geukers	Trudi van Kampen	Bep Marchand	Ansje de Rooy
Toetje v. Hazebroek	Willy van Schie	Willy Hoogendijk	Agnes Maas en
Ansje Honneveldt	Lien van Maurik	Willy Schackman	Corry Zuidweg.
Cobi v.d. Splinter	Ria van Putten	Rina Joosten	

Allen proficiat en thans op naar het volgende diploma.

HOE DE LEDEN HET ZIEN.

Te beginnen met dit nummer zal de redactie een rubriek openen, getiteld "Hoe de leden het zien". Hierin kunnen onze leden hun zienswijze kenbaar maken over verscheidende onderwerpen, die op het terrein liggen van onze Vereniging. De redactie vertrouwt erop dat vele leden hiervan een nuttig gebruik zullen maken.

Als eersteling publiceren wij de mening van een lid over:

"DE KILOMETERWEDSTRIJD"

Ik heb met veel interesse in het laatste clubblad het stukje van Tr. over de km-wedstrijd gelezen. Wat ben ik blij, dat ik er toch nog even geweest ben. Waarom zal ik u straks vertellen. Allereerst een persoonlijke opmerking. Ik hoop, dat de dames me niet in de schoenen schuiven, dat ik bang voor het koude water was. Misschien zouden ze het wel graag willen, tot meerdere eer en glorie van zichzelf. Maar denk dan aan de Nationale Kampioenschappen. Tr. verklapte ook nog, dat ik me een klein beetje heb geschaamd. Dat is niet waar! Ik heb me heel erg geschaamd, maar om een andere reden dan zij meende (medelijden ken ik in zo'n geval niet). Waarom? Ook dat zal ik u zo vertellen.

Naar aanleiding van de opmerking over de deelname der heren het volgende. Het is ook mij ieder jaar weer opgevallen, dat er bij onze heren zo ontzettend weinig animo voor deze prachtige en gezellige wedstrijd bestaat. Dit is zeer jammer. De km-wedstrijd is een bij uitstek goede training voor het uithoudingsvermogen. Zo'n kans mag u dus niet voorbij laten gaan, heren.

Ik zei, dat ik blij ben er nog even geweest te zijn en dan is dat, omdat ik daarvoor in staat was zelf te hebben kunnen constateren, dat

zie vervolg bladz.7.

WATERTRAPPERS-FAMILIE-BERICHTEN

De familie Hendriks-Turkenburg wordt namens onze watertrappers-familie de hartelijke gelukwensen aangeboden bij de vermeerdering van de communititeit. Moge de kleine wereldburger "GERTJAN" opgroeien tot vreugde van de ouders, kerk en staat en "de Watertrappers". Het kan niet anders of Gertjan zal eens de voetstappen van zijn moeder volgen en roem brengen over "DWT".

Z W E M M E N

ZONDAG 12 SEPTEMBER NAAR BREDA

Voor deze dag nodigde Surae ons uit voor een vierkamp met een tweetal Belgische clubs, het zou dus een Internationaal geval worden! Al vroeg stond de bus, natuurlijk ging de reis weer per bus, voor het Sportfondsenbad en bleken er maar liefst 5 liefhebbers te veel te zijn. Dank zij medewerking van de chauffeur konden zij ook mede en zo startte om kwart over tien een gezelschap van 40 leden voor de trip naar Breda. Hier arriveerden wij nog te vroeg en konden de stad onveilig maken voor de wedstrijd begon. In het bad heerste al spoedig een echt prettige stemming wat begrijpelijk was met al de Brabanders en Vlamingen. Voorzitter v.d.Zwaan sprak zijn welkomstwoord, de volksliederen klonken en toen kon het feest beginnen.

Eerst een tweetal polowedstrijden tussen de 4 herenploegen, de eerste ging tussen Olma uit Turnhout en Surae, de tweede tussen de Vrije Zwemmers uit Mechelen en onze boys. Al spoedig zagen wij dat de Belgen het van zwaar spel hebben moesten want behoorlijk schieten deden er maar weinige en het tempo was ook matig. Dat Surae het tegen Olma niet verder dan een gelijk spel brengen kon, viel ons niet mede en toen na 2 x doelschieten er nog geen beslissing was, verloren de Bredase vrienden de loting ook nog. Onze ploeg dook hierna te water en bestond uit Wim op doel, Jan, Frits en Tom achter, Mart, Piet en Frans voor. Ben zat met infectie op de kant en Herman kon wegens studie niet mede. Toch voldeden de invallers Frans en Ton wel, al gebruikten zij beiden hun snelheid nog weinig. De voorhoede zag kans om 5 maal het doel van de Belgen te vinden, deze scoorden maar 2 maal en dit nog door fouten in onze achterhoede. De finale aan het ein van de middag kwam zodoende met Olma-Watertrappers en weer overspeelden onze jongens hun tegenstanders. Vooral Piet was op schot, dit ondanks vele vermeende fouten welke evenzo vele strafworpen opleverden. Het werd nu 5 - 1 en pas later zou blijken dat hiermede een knaap van een beker verdiend was (ongeveer 30 à 35 cm. hoog!!).

Het zwemprogramma was niet zo uitgebreid en bestond uit drie 100 m nummers, en een estafette voor dames en heren, aangevuld met enkele adspirantenummers. Bij de DAMES werd uiteindelijk een tweekamp verwerkt daar de Belgische clubs alleen herenploegen meegebracht hadden. Dit deed echter niets aan de spanning af want, ondanks dat Surae alle plaatsen bij de borstcrawl, school- en rugslag behaalde, was het verschil na deze nummers maar 11.5 sec. Toen verdiende de 4 x 50 m schoolslag meisjesploeg 11.2 sec. en het verschil was nog maar 3/10 sec. met nog een estafette voor de boeg, alles kon nog gebeuren! Doch ondanks zeer felle strijd (het clubrecord sneuvelde met bijna 3 sec.!) moesten onze dames de eer aan Surae laten: het verschil werd 1.1 sec., 924.8 p. tegen 923.7 voor Surae!!

Van de prestaties noemen wij de kourige 100 m rugslag van Boppy, de tijd was zeer fraai: 1 min 27.1, waarmede zij maar liefst 2.8 sec. onder haar persoonlijk en 0.8 sec. onder het clubrecord van Nel bleef. Reporter had het onlangs in Groenendaal wel goed gezien! Ook Tonny op de borstcrawl ging goed vooruit: 1 min. 35.8 tegen 1.29 in Augustus j.l., doorzotten hoor Ton! Paula draaide op dit nummer 1.21.5 doch kan bij minder zenuwtjes stukken beter. Op de schoolslag kwam Do net een halve meter voor de overwinning te kort, het werd nu 1 min.32.1 en onze 2e zwemster Truus viel bijzonder mede met haar 1 min.37.3. Gon had haar dag niet en zwom toch nog 1.32.2 op de 100 m rug. Bij de meisjes werd Nelly no. 2 op de 50 m schoolslag met 44.8 en Fia no. 3 met 46.2, de 4 x 50 m estafette wonnen onze meisjes kourig in 3 min.2.4, tussentijden van 46.6 voor Fia, Henny 46.4 Jopie 44.9 en Nelly 44.5. Tot slot de 3 x 50 m wisselslag dames, zoals reeds gemeld werd hier

5.
weer een nieuw record gehaald, nog geen maand na de vorige verbetering! De tijden waren: Beppy rug 39.7, De school 41.6 en Paula tot slot de crawl in 34.1, in totaal 1 min. 55.4, een tijd die in Kring Haarlem alleen door D.W.R. gemaakt kan worden, keurig dames!

Nu de HEREN, lange tijd stonden wij bij deze groep op de eerste plaats doch door een matige schoolslagbaan van Piet en een diskwalificatie van Dick op de rug kwamen wij uiteindelijk ook hier 1.6 sec. tekort! Surae won nu met 592.3 pt., DWT dus als no.2 met 593.9, no.3 de Vrije Zwemmers 601.2 en 4 Olma 635.7 pt.

Vermeldenswaard was hier de goede vooruitgang van Frans v. Dam op de borstcrawl, hij zwom van begin tot eind een keurige stijl, werd nu no. 2 met 1 min. 11.8 en zal bij verdere training nog wel lager komen. Het eerste kunnen wij niet van Ton zeggen, deze zwom de crawlbaan zo tactloos en keerde zo beroerd dat dit hem zeker enkele seconden geschied moet hebben (1.13.6). Jules is geen korte baan-zwemmer zodat zijn tijd van 37.8 op de 50 m rug nog meevalt. Invaller Dick draaide op ditzelfde nummer niet slecht doch miste zijn kernpunt ga gerust terug als je zo iets nog eens mocht overkomen kerel. Op de schoolslag kon Jan het niet bolwerken tegen de vlinderende le Roy, die fris zijnde er met een beroerde slag 1.18! uit maalde. Jan maakte nog 1 min. 20.2 en dit na een polowedstrijd. Hiervan had Piet ook erg veel last, zijn vliinderteknik was goed doch het tempo lag veel te laag (1.28.2). Bij de 50 m schoolslag jongens zagen wij de 2 Franssen aan het werk, Frans Lablans maakte de keurige tijd van 38,3 en werd no.1, Frans Wassenberg glaed ook goed en werd met 42.2. no. 3. Op het laatste zwemnummer, de 3 x 50 m wisselslag heren verdienden wij een 1e plaats met 1 min. 45.6. Een volgende maal kunnen wij ook hier een clubrecordverbetering verwachten, want Jules met 37.4 op de rug, Jan met 35.7! op de school zullen met een fitzijnde Piet dit zeker fiksen.

Dit was het slot, oh neen, sorry dames, deze speelden nog een vriendschappelijkpartijtje polo tegen de Surae dames welke dank zij de zeer goede Brodase keepster in een 0-0 stand eindigde. Door dit flinke programma was het onderhand al ruim half 6 geworden voor wij naar de Schuur konden trekken voor de prijsuitreiking. Het dankwoord daar aan het adres van Surae gesproken was wel op zijn plaats want het was in een woord "af". Alle deelnemers zullen deze dag volgend jaar zomogelijk vast weer willen medemaken.

Reporter

BREDA'S VIÉRKAMP GEZIEN DOOR DE OGEN VAN SUPPORTERS.

De titel is mooi, maar 't was in feite 'n ernstige vraag OF er wel supporters meekonden, aangezien de grootte van de bus onbekend was. Om tien uur ongeveer glaed 't gele gevalletje voor en we maten met onze blikken de hoogte, breedte en lengte en betwijfelden 't of we er nog tussen gepropt konden worden. Enkele deelnemers waren zo fiedel om te bowen, dat ze er niet eerder ingingen voordat iedereen zat, wat waarschijnlijk de doorslag gaf, want om kwart over tien vertrok de bus MET supporters.

't Zonnige weer verhoogde nog aanmerkelijk de goede stemming, die er altijd is in vervoersmiddelen, naar en vanaf diverse zwembaden. Gert-Jan Turkenburg liet ons nog beschuit met muisjes bezorgen, die al hobboland werden doorgegeven en prima smaakte... Bij 'n Zondagstil cafetje 'n half uur gaans van Breda lunchten we. Met 't onontbeerlijk gekrijs werden daar de traditionele photo's genomen, hetgeen de woede ontlokte van de overigens beste bestuurder omdat de jeugd op 't bus-dak zat. De reis verliep verder zo vlot, dat we een kwartier te vroeg bij 't zwembad kwamen dus nog wat kans kregen om de stad Breda te bezichtigen.

Om twee uur liep de zwemzaal vol en nadat de Volkliederen van België en Nederland gespeeld waren, en iedere club apart toegejuicht was, kwam als vanouds de wedstrijdssfeer en't poloën begon. 'n Goed begin is 't halve werk.

We kregen 'n paar spannende wedstrijden te zien. Tot supporters-genoe- gen won D.W.T.

De persoonlijke nummers, aangevuurd door enthousiast gejoel uit de bovennok, waren wel heel erg de moeite waard. De tijd vloog en on- willekeurig verbaasde 't ons toen de laatste polowedstrijden begonnen.

Toen op naar 't Schuurtje, waar de jury plechtig op 't podium bij- oengeschaard zat en waar D.W.T. ten eerste de beker in de wacht sleepte en daarna nog verschillende andere prijzen. Met verheffing van stem kondigde de voorzitter 'n gezellig uurtje aan welke aankondiging 'n steer strijd uitlokte - Blijven - Niet Blijven!?! 't Resultaat - Haar- lem opbellen. 'n Half uurtje blijven. En 't werd gezellig. Eerst zorgde D.W.T. zelf voor enige afleiding bij de piano, waarbij 'n scho- del ernstig gevaar dreigde omdat 't podium nu eenmaal niet die hoog- te had dat twee man op elkaars schouders konden zitten. Het is haast niet uit te maken wat ze beter kunnen sfer schoppen of zwemmen!?!

Om negen uur verlieten we de zaal met ieder 'n persoonlijke handdruk van de voorzitter, die ons innig vergenoegd 'n tot ziens wenste en we vertrokken door de nog feestelijk verlichte straten, overblijfs- len van de Kroningsfeesten.

We houden op met dit ontechnisch verslag en volgende keer ----- 'n grotere bus!!

Klavertje Drie.

DE OLYMPISCHE SPELEN TE LONDEN

vervolg

DE OPENING

Een machtig stadion, dat wembley! Toen ik na veel trappen klimmen eindelijk op de overdekte tribune was aangeland, waardoor ik nog net een zitplaats had weten te bemachtigen, begon het stadion zich zeer langzaam te vullen. Op de rechte einden waren zittribunes waaronder de kap der overdekte de wereldpers en de radio zich genesteld hadden. Zij zaten wel droog maar erg hoog en dus ver van de grasmat en de baan. In de bochten stonden de staantribunes, waarop tienduizenden een plaats vonden in de gloeiende hitte van deze zomerse dag. Bij elkaar kon dit stadion nog de helft meer mensen bevatten dan het Amsterdamse stadion. 82000 kaarten waren er voor deze opening verkocht. Dat er later toch nog open vakken op de tribunes te zien waren, komt op rekening van de warmte, een deel van de kopers der kaarten vond het aangenamer de plechtigheden via de radio of televisie te horen of te zien en liet zijn kaarten verlopen!

Klokke twee kwamen door een drietal ingangen militairecorpsen bin- nen, een tiental hoornblazers, een corps van de "horse guards" ge- kleed in gala-uniformen met berenmutsen en een Schotse band met hun onafscheidelijke doedelzakken. Samen gaven zij een show, die alleen reeds een gang naar het stadion waard was geweest; doch dit was pas het voorspel! Om kwart voor drie kwam de Engelse koning met familie binnen en dan volgde om 3 uur precies het defilé der deelnemers. Bijna een uur duurde deze opmars en steeds weer klaterde het gejuich op als nieuwe groepen voorbij de tribunes marcheerden. Na Griekenland volgden alle landen in alfabetische volgorde, 62 in totaal! Nederland, met onze reserve-voetbal-keeper Landman als vlaggedrager voorop, maakte een zeer goede indruk. De deelnemers in hun blauwe jasjes met grijze pantalon en witte pet zagen er evenals de meisjes keurig uit. Een der laatste groepen was die van U.S.A., de Verenigde Staten van Amerika, die met groot vertoon het stadion binnenkwamen. Zij bleken tevens de grootste groep te zijn; Engeland, dat als gastheren, zelf de rij sloot, konden ondanks de deelname van vele officials de Amerikanen in aantal niet kloppen.

Nadat alle ploegen op het middenveld opgesteld stonden opende de Engelse Koning met enkele korte woorden deze 14 e Olympische Spelen.

Op dit moment klonken de schoten van de saluutbatterijen, ging aan de grootste vlaggemast de Olympische vlag met de 5 ringen omhoog en werden 7.000 duiven uit hun mandjes, die rondom het veld stonden opgesteld, losgelaten. Het was een bijzonder groots moment dat een ieder die dit medemaakte, niet licht vergeten zal.

Als gefascineerd werden onze ogen plotseling naar de hoofdingang getrokken, waar op dat ogenblik een jonge, stoere atleet binnenkwam met de fakkel uit Athene hoog geheven. In onberispelijke stijl liep bij het laatste rondje en ontstak toen met de fakkel het vuur boven de ingang, dat hier gedurende de gehele Spelen als een lichtend teken zou blijven branden.

Nadat een Engels atleet namens alle deelnemers de Olympische eed had afgelegd, klonk er plechtige koorzang door het stadion. De afmars der deelnemers volgde en hiermede was deze indrukwekkende en nooit meer te vergeten middag ten einde.

(wordt vervolgd)

L.R.

Vervolg "DE KILOMETERWEDSTRIJD"

onze meisjes b u i t e n g e w o n D O M gezwommen hebben; met alle respect voor hun durf! Daarom schaamde ik mij zo. Hoe kunnen jullie het in hemelsnaam uithalen?! Het zwaarste hummer, de persoonlijke wisselslag, passen jullie toe in een km-wedstrijd????!!! Een vijfde plaats in zo'n wedstrijd is mooi en ik zou er zeker tevreden over geweest zijn, als ik niet zeker wist, dat jullie veel meer hadden kunnen bereiken. om je dit duidelijk te maken, zal ik beginnen met het verloop van zo'n km-wedstrijd eens te vertellen (voor b.v. een borstercrawl-zwemster).

Als je tegen de boot aanligt en je kijkt naar de baan, dan slaat de schrik je om het hart; je wordt bang van de afstand. Maar zonder er bij na te denken, dat dat stuk (± 300 m) bij training in bijna sprinttempo wordt afgelegd! Na het fluitsignaal begin je te spurten om uit de kluwen armen en benen rondom je weg te komen. Na ongeveer honderd meter is dat gelukt en nu probeer je de kop, te pakken te krijgen. De consequentie hiervan is, dat je na de eerste honderd a honderdvijftig meter al behoorlijk moe bent.

Nu komt het er op aan door te zetten. Maar wat doe je? "Weet je wat", denk je bij jezelf, "Ik ga even op mijn rug verder". En inderdaad het helpt: je voelt je minder moe. Maar als je de koploopster even in de gaten houdt, zie je, dat je achter raakt. Die schoolslagzwemster loopt op je uit. Wat nu? Je draait je om en gaat met de schoolslag haar inhalen. Je wint even iets, maar verliest het veroverde terrein al weer spoedig. Nu kom je op je eigen slag terug, de slag waarmee je in een bad rustig een km durft trainen.

Maar het is te laat! Je bent al zo moe geworden en hebt al zoveel energie verloren, dat je niet meer tot je normale tempo kunt komen. Als je nu verder zo dom bent om hetzelfde grapje tegen andere tegenstandsters nog eens uit te halen, komt er helemaal niets meer van terecht. En het resultaat? Een heel wat lagere plaats dan je naar je capaciteiten had kunnen bereiken.

Enn schoolslagzwemster heeft de km bij de dames gewonnen! Dat ze een betere tijd maakte dan de winnaar bij de schoolslag-heren, is voor jullie dames geen verontschuldiging en bovendien pleit het niet voor de heren. Het mag echter niet gebeuren dat een schoolslagzwemster, op de lange afstand wint van een borstercrawlzwemster. Want: zwemt de een over de 100 m met schoolslag 1.30 min. en de ander met borstercrawl 1.20 min., dan is het voor borstercrawlzwemsters makkelijk over een km gemiddeld 1.45 min. per 100 meter te zwemmen dan voor de andere met schoolslag. De borstercrawlzwemster moet dus, mits ze getraind is, winnen.

"Maar hoe komt het nu, dat wij dat niet presteerden?" zul je vragen.

Welnu: iedere zwemmer krijgt in bijna elke wedstrijd een dood punt, d.w.z.: de zuurstoftoevoer is niet meer in evenredigheid met de verbruikte energie en de afvalstoffen uit de spieren kunnen dan niet meer voldoende in het bloed worden opgenomen. Zet je door, dan regelt de ademhaling en het tempo zich naar het energieverbruik. Het loden gevoel trekt dan gelcidelijk uit armen en benen weg. Hierna kun je het tempo opvoeren. De afvoer van afvalstoffen is in evenwicht met het energieverbruik. De bewegingen worden verder automatisch (zoals bijv.: lopen). Je zwemt dan "op slag" of zoals je wilt "stijl" (niet te verwarren met de ideale slag). Hier zul je niet mee meer van worden.

Wat hebben jullie gedaan? Toen je op het punt stond mee te worden, ben je van slag gaan verwisselen. Je gebruikte daarvoor andere spieren en het leek dus of je op eens minder mee was. Ma ar even later kreeg je op die slag het dode punt. Je ging toen gauw terug naar je eigen slag met als gevolg, dat je opnieuw kon beginnen met je spieren aan de beweging te wennen; alleen was je nu een stuk moeier! Allemaal verloren energie dus en dat wreekt zich naderhand zeker. Je uiteindelijk tempo komt lager te liggen dan het tempo, dat je normaal had kunnen volhouden. Om tot ons voorbeeld terug te keren de borstercrawlzwemster zal i.p.v. 1.40 min. maar 1.45 min. vol kunnen houden; en dus wint de schoolslag zwemster, die consequent doorzette!!!

Zoals je ziet komt het bij lange afstanden dus voornamelijk op het tempo aan en dat hebben jullie door die domheid juist vermoord.

De enige combinatie, die enigszins mogelijk is, is de borstercrawl en rugercrawl, omdat bij deze slagen bijna dezelfde spieren werken. (Beter is het, ook dit achterwege te laten).

Ik hoop jullie het volgend jaar op de km-wedstrijd weer te zien en dan een slag zwemmen en doorzetten, vooral in het begin. Misschien kunnen wij dan een herenploeg bij elkaar krijgen.

J. Lablans.

WIST U

dat D.W.T. 1 Oct. 10 jaar in het Sportfondsenbad zwemt

dat onze wedstrijdleader uit 8 let wel 8 Dames geen keus dorst te maken, (waarschijnlijk) omdat er te veel "kleintjes" bij waren

dat onze dames het soms erg prettig vinden om in lange broek te verschijnen, dan over muren te klimmen en zodoende vergeten tassen uit gesloten zweminrichting te kunnen halen

dat onze Truss bij de uitwedstrijd Triton - D.W.T. dames last had van de "lachkrichel", en wel zodanig dat ze een bezwijming nabij was.

dat als diezelfde Truss in Weesp flauw was gevallen het aan Leo en Tonny te wijten was geweest

dat Henny de enige is, die tijd over heeft om zo nu en dan aria's te zingen

dat er bestuursleden zijn, die in de bus, de zon niet in het water kunnen zien schijnen (foei! red.)

dat er een nieuwe lampenist wordt gevraagd voor verre reizen, dat er iemand bang voor lieve meisjes was en maar het liefst naast de chauffeur wilde zitten en dat onze leden nodig zangles moeten hebben ook voor verre reizen

AFZ. A. SENDEN,
ZAAKENLAAN 55,
H A A R L E M.

HAARLEM
FRANKE RING BIJ
ABONNEMENT.